

200706964/1.

Datum uitspraak: 17 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/34373 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 september 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. T.N.H. Nguyen, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

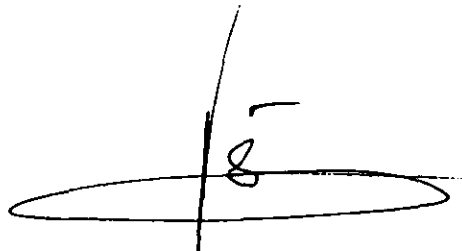
w.g. Nguyen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 17 oktober 2007

421.

Verzonden: 17 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M110-A Maatregel van bewaring

V-nummer :
IND-nummer :

Piketadvocaat : G.P.G. Willemse Schoenmakers Tel: 06-36309911

De ondergetekende, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, dan wel grensbewaking, tevens Hulpofficier van Justitie, geleet op artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 en de artikelen 5.2 en 5.3 Vreemdelingenbesluit 2000 legt met het oog op de uitzetting aan de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voor(a)nm(en) :
Geboortedatum :
Geslacht : Mannelijk
Geboorteplaats :
Geboorteland : Somalië
Nationaliteit :

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

() artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000;

(X) artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000;

(X) aanvraag artikel 1 c van de Vreemdelingenwet 2000

() aanvraag regulier

deze maatregel wordt gevorderd door*:

() het belang van de nationale veiligheid, omdat
(X) het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de vreemdeling:

- () verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- () veroordeeld is terzake misdrijf
- () ongewenst verklaard is
- (X) niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit
- (X) zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- () zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- (X) gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- () zich bedient van een of meerdere allassen
- (X) geen vaste woon-/verblijfplaats heeft
- () eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- (X) niet beschikt over voldoende middelen van bestaan om in zijn levensonderhoud te voorzien en/of om zijn terugreis te bekostigen
- () overige reden(en):

() wegens toepassing van art. 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

Ingevolge artikel 36 van het verdrag van Wenen wordt de opgehouden persoon de mogelijkheid geboden om contact op te nemen met de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging hier te lande.

De maatregel is opgelegd :

Plaats: Arnhem

Datum: 2-9-2007

Tijd: 14:38 uur

De Minister van Justitie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,

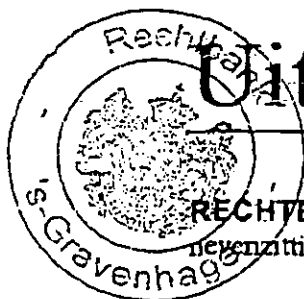
W.J.W. Arts,
2e Luitenant der Koninklijke Marechaussee.

Handtekening:

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 5126736. Hierbij dient – bij voorkeur – gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie "www.rechtpraak.nl".

* Slechts invullen bij inbewaringstelling op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken

Registratienummer: Awb 07/34373

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

in het geding tussen:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0709.03.0425,
thans verblijvende in Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
raadvrouw mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door J. Harkema-Kloosterman,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 2 september 2007 is eiser, met het oog op de uitzetting, in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert en omdat eiser in afwachting is van een beslissing op zijn - op 2 september 2007 ingediende - aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning terwijl de uitzetting achterwege dient te blijven totdat op deze aanvraag is beslist (artikel 59, eerste lid aanhef en onder b, juncto artikel 8, onder f, Vw 2000).

Op 4 september 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 17 september 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. C.T.G. van Schie, advocaat te Nijmegen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Awb 07/34373

blad 2

2. Overwegingen.

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat, gelet op het categoriale beschermingsbeleid dat door verweerder ten aanzien van vreemdelingen uit Somalië wordt gevoerd, geen zicht op uitzetting bestaat. Nu de bewaring dient ter fine van uitzetting, had eiser niet in bewaring gesteld mogen worden.

De rechtbank overweegt te dien aanzien dat het aan verweerder is om in de door eiser geëntameerde asielprocedure te onderzoeken of eiser daadwerkelijk uit Somalië afkomstig is. Nu derhalve nog niet vaststaat dat eiser de Somalische nationaliteit heeft, bestaat geen grond voor het oordeel dat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting. Bovendien heeft verweerder ter zitting aangegeven dat eiser wellicht in het kader van de Dublinverordening bij de Duitse of de Griekse autoriteiten zal worden geclaimd, en er derhalve in dat geval geen sprake zal zijn van uitzetting naar Somalië.

Eiser heeft voorts gesteld dat hij een asielaanvraag heeft ingediend en dat hij in niets verschilt van andere asielzoekers die hun aanvraag op de gebruikelijke wijze kunnen indienen zonder dat zij in bewaring worden gesteld. Er is geen vermoeden dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat hij in niets verschilt van andere asielzoekers, nu eiser blijkens het proces-verbaal van het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling op 2 september 2007 heeft verklaard dat hij reeds twee jaar in Griekenland heeft verbleven en in augustus 2007 gedurende een aantal dagen in Duitsland heeft doorgebracht.

Verder is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vrees gerechtvaardigd is dat eiser, die op grond van artikel 8, aanhef en onder f, Vw 2000 rechtmatig verblijf hier te lande heeft, indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken. De rechtbank laat daarbij wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan. Bij dit oordeel heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat verweerder ter zitting de gronden "niet aangemeld bij de korpschef" en "gebruik gemaakt van een vals/vervalst document" als grondslag voor de vrees dat eiser zich aan de uitzetting zal onttrekken, heeft laten vallen.

Tot slot heeft eiser gesteld dat door verweerder onvoldoende voortvarendheid wordt betracht bij (de voorbereiding van) zijn uitzetting. Zo had verweerder de Dublin-trajecten voor Duitsland dan wel Griekenland reeds kunnen inzetten.

De rechtbank volgt eiser evenmin in deze stelling. Zo heeft verweerder ter zitting aangegeven dat het beleid van verweerder is om hangende de besluitvorming op de asielaanvraag geen uitzettingshandelingen te verrichten. In de lopende asielprocedure zal echter wel worden gezien of eiser in het kader van de Dublinverordening bij de Duitse dan wel Griekse autoriteiten kan en zal worden geclaimd.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen acht de rechtbank geen grond aanwezig voor het oordeel dat de maatregel van bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet langer gerechtvaardigd is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Awb 07/34373

blad 3

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M.A.A. ter Meer-Siebers en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Blekkenhorst als griffier, op

24 SEP 2007

Afschrift verzonden op: 24 SEP 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHEFFEN CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Willemse & Schoenmakers

— A D V O C A T E N —

Mr. J.A.B.H.M. Willemse
Mr. G.P.G. Willemse - Schoenmakers
F.B. Deurvorststraat 23
2071 BE Ulf
Tel. 0315 - 631297
Fax 0315 - 632501

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
(hoger beroep vreemdelingenzaken)
Postbus 16113,
2500 BC DEN HAAG
per fax: 070-3651380 en per gewone post

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5970	B - 1 OKT 2007
ZAANKR.	200706964
AAN:	1/3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Ulf: 1 oktober 2007

Inzake:

/Staat

Uw referentie: hoger beroep vreemdelingenbewaring

HOGER BEROEPSCHRIFT

Appellant:

geb. datum:

nationaliteit: Somalische

ind.nr.: 0709.03.0425

vnr:

verblijfplaats appellant: 'kamp Zeist', Richeleweg 13, 3769 Soesterberg

gemachtigde: mr. G.P.G. Willemse-Schoenmakers

woonplaats gemachtigde, tevens gekozen woonplaats appellant:

F.B. Deurvorststraat 23, 2071 BE Ulf.

Gemachtigde verklaart bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het instellen van dit hoger beroep.

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak d.d. 24 september 2007 van de rechtbank te Den Haag, nevenzittingsplaats Zwolle Awb 07/34373 (bijlage 1: kopie uitspraak) waarbij werd het beroep van appellant d.d. 4 september 2007 tegen het besluit d.d. 2 september 2007, waarbij appellant op voet van art. 59 lid 1, aanhef en onder b in bewaring werd gesteld, ongegrond werd verklaard en het verzoek om schadevergoeding werd afgewezen.

Deze uitspraak werd op 24 september 2007 aan gemachtigde toegezonden.

Grievens:

1. De rechtbank overweegt ten onrechte tenaanzien van het standpunt van eiser dat, gelet op het categoriale beschermingsbeleid, dat door verweerder ten aanzien van vreemdelingen uit Somalië wordt gevoerd, geen zicht op uitzetting bestaat en dat nu de bewaring ter fine van uitzetting dient, eiser niet in bewaring gesteld had mogen worden dat het aan verweerder is om in de door eiser geëntameerde asielprocedure te onderzoeken of eiser eiser daadwerkelijk uit Somalië afkomstig is. En nu derhalve nog niet vaststaat dat eiser de Somalische nationaliteit heeft, geen grond bestaat voor het oordeel dat de bewaring onrechtmatig moet worden geacht vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

Te dien aanzien voert appellante als grief aan dat bij de in bewaringstelling in het geheel niet door verweerder is overwogen dat niet van de Somalische nationaliteit wordt uitgegaan. De rechtbank treedt derhalve door het bovenstaande te overwegen buiten het geschil.

2. De rechtbank heeft daarbij ten onrechte het volgende overwogen: *Bovendien heeft verweerder ter zitting aangegeven dat eiser wellicht in het kader van de Dublinverordening bij de Duitse of de Griekse autoriteiten zal worden geclaimd en er derhalve in dat geval geen sprake zal zijn van uitzetting naar Somalië.*

De rechtbank heeft deze omstandigheid ten onrechte relevant geacht nu verweerder niet ondubbelzinnig heeft aan kunnen geven dat appellante daadwerkelijk wordt geclaimd.

Als de rechtbank al met deze omstandigheid rekening had mogen houden dan had de rechtbank er zich rekenschap van moeten geven dat een beschikking in het kader van een Dublin claim niet haalbaar is binnen 6 weken. De rechtbank had daarin dan aanleiding moeten zien het beroep tegen de bewaring gegrond te verklaren.

3. Ten onrechte heeft de rechtbank onder 2 overwogen ndat de rechtbank eiser niet in zijn stelling volgt dat hij in niets verschilt van andere-asielzoekers nu eiser blijkens het proces-verbaal van het gehoor voorafgaande aan de inbewaringstelling op 2 september 2007 heeft verklaard dat hij reeds twee jaar in Griekenland heeft verbleven en in augustus 2007 gedurende een aantal dagen in Duitsland heeft doorgebracht.

Toelichting grief: De rechtbank motiveert daarmee niet waarom andere Dublinclaimanten wel in de asielprocedure worden opgenomen en eiser niet. Er is geen principieel verschil met een willekeurige Dublinclaimant. Zij hebben immers allen in een ander 'Dublin' land verbleven of zijn door een ander 'Dublin' land gereisd en velen van hen zijn documentloos. Toch worden zij in staat gesteld hun aanvraag in het Aanmeldcentrum in te dienen.

4. Ten onrechte heeft de rechtbank onder 2 overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vrees gerechtvaardigd is dat eiser, die op grond van artikel 8, aanhef en onder f, VW 200 rechtmatig verblijf hier te lande heeft indien in vrijheid gesteld, zich aan de uitzetting zal onttrekken waarbij de rechtbank laat wegen dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en niet beschikt over voldoende middelen van bestaan.

Ten onrechte heeft de rechtbank deze feiten laten meewegen, nu geen enkele asielzoeker hier te lande een vaste woon- of verblijfplaats heeft of beschikt over voldoende middelen van bestaan

en nu velen van hen niet over een identiteitsdocument beschikken. Bovendien had de rechtbank in haar oordeel dienen te betrekken het gegeven dat bij opheffing van de bewaring en vervolg van de asielprocedure appellant standaard in de opvang wordt geplaatst en op dat moment dus wel een vaste woon en verblijfplaats heeft.

5. Ten onrechte heeft de rechtbank onder 2 overwogen dat appellant niet wordt gevolgd in de stelling dat zijdens verweerder onvoldoende voortvarendheid wordt betracht bij de voorbereiding van zijn uitzetting nu verweerder de Dublin -trajecten voor Duitsland dan wel Griekenland reeds had kunnen inzetten. De rechtbank volgde appellant niet in deze stelling nu het verweerders beleid is om hangende de besluitvorming op de asielaanvraag geen uitzettingshandelingen te verrichten en in de lopende asielprocedure zal worden bezien of eiser in het kader van de Dublinverordening bij de Duitse dan wel de Griekse autoriteiten kan en zal worden geclaimd.

De rechtbank had in haar oordeel moeten betrekken het gegeven dat eiser op 2 september 2007 al asiel had aangevraagd en er in het onderzoek in de asielzaak op de datum van behandeling van het beroep, ruim twee weken daarna, op 17 september 2007 nog in het geheel niets was gebeurd hetgeen zich niet verhoudt met de snelle 48 uren procedure in het aanmeldcentrum waaraan Dublin claimanten normaliter worden onderworpen. In het aanmeldcentrum is binnen 48 procedures duidelijk of er geclaimd wordt. Er volgt dan binnen 48 procedures een voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag. In het geval van appellant heeft eiser op datum behandeling beroep bewaring nog helemaal niets gedaan. Eiser is zelfs niet op zijn asielaanvraag gehoord. Het oordeel van de rechtbank dat eiser voldoende voortvarend heeft gehandeld is derhalve onbegrijpelijk.

Weshalve appellant Uw Afdeling verzoekt het hoger beroep beroep grond te verklaren en opnieuw rechtdoende, het beroep d.d. 4 september 2007 grond te verklaren, de bewaring op te heffen, onder vaststelling van een schadevergoeding.

Verzocht wordt om een ambtshalve toevoeging.

advocaat gemachtigde,